

Rigsdagen selv kunde ikke gjøre det, uden at den først paa grundlovmæssig Maade erhvervede Bemyndigelse til at gjøre Udtagelse fra den 91 Artikel i Grundloven. Mange af de Røster, som ellers indeholdes i Grundloven, have nu staaet i længere Tid, uden at give noget Resultat, men det deraf, der er rigtigt og udsørbart, og som har sin Betydning, vil jo, saalænge ikke den Oplysning, der for Tiden hersker i Folket, skulde gaae tilbage, og saalænge Folket beholder sin Repræsentation og Deeltagthed i Lovgivningen, aldeles blive staaende ved Magt, altsaa troer jeg virkelig ikke, at man har Jøle til at beklage sig over de Forslag, som i saa Henseende ere gjorte. Jeg har paa Sagens nærværende Trin villet indskrænke mig til at gjøre saadanne almindelige Bemærkninger, for at imødegaae nogle af de Fordomme, som herse paa adskillige Steder og som kunde lagge Hindring i veien for denne vigtige Sags ønskelige Gjennemførelse. Søvrigt kan jeg paa Sagens nærværende Trin ikke indlade mig paa dens Enkeltheder, jeg kan ikke indlade mig derpaa, førend Thinget vender tilbage til at gjøre det af Regjeringen foreslagte Udkast til Grundlag for sine Forhandlinger.

Formanden: Inden jeg giver Ordet til den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts 2den Valgkreds, skal jeg dog tillade mig at henlede den høitærede Premierministers Opmærksomhed paa, at Fleertallets Forslag slutter sig til Regjeringens.

Premierministeren: Ja, det gaaer dog ud paa, at der først skal sættes noget Andet istedetfor.

Formanden: Neil man behandler først Regjeringens Udkast med de forskjellige Endringsforslag, som dertil under 42 forskjellige Nummere ere stillede af Fleertallet. Først, efter at disse ere afstemte, bliver det efter et dertil knyttet Forslag, hvortil der endvidere er stillet forskjellige Endringsforslag, sat under Afstemning, hvorvidt det hidtil Afstemte skal formuleres paa en vis angiven Maade eller ikke, altsaa hvorvidt det ene Forslag skal sættes istedetfor det andet. Men Fleertallet har saaledes sluttet sig til Regjeringens Udkast.

Premierministeren: Ja, saasnart Sagen kommer ind paa den nu antydede Gang, skal jeg forbeholde mig nærmere at yttre mig.

Ordføreren: (Tscherning). Idet jeg tager Ordet i dette Dieblik, er det under den Erkjendelse, at jeg ligeover for den nu fra den ærede Ministers Side stedsfundne almindelige Udtalelse maa søge min Berettigelse til at udtale mig derover, ikke i min Stilling som Ordfører, men som Medlem af Rigsdagen, thi jeg har fra Udvalgets Side ingen Mission til at behandle de almindelige Gjenstande i den Skikkelse, hvori de først her ere fremkomne, idet de jo nemlig gaae ud paa, om jeg saa maa sige, at give et Omrids af den Stilling, hvori Ministeriet troer at bestude sig ligeover for Rigsdagen, idet denne Sag skal fremmes, men derom har der jo ikke kunnet være Tale i Udvalget. Jeg kjender altsaa ikke Udvalgets Mening i saa Henseende, og hvad jeg herom har at sige, har derfor kun den Berettigelse, som det faaer ved min egen Stilling som Rigsdagsmand og det Kendskab, jeg troer at have til den herværende Forsamlings Medlemmers Ansuelser om denne Side af Sagen. Skulde jeg imidlertid i mine Udtalelser sige Noget, som ikke finder Billigelse af det store Fleertal af Forsamlings Medlemmer, beder jeg om, at det maa blive oplyst og gjendrevet. Det er min fuldeste Overtydning, at det store Fleertal af Forsamlingen her ønsker at gaae saa langt, som det efter sin Samvittighed kan gaae, for at bringe denne Sag til en heldig Løsning, og at det intet Dieblik i denne Henseende vil betragte Regjeringen med Misgjendelse eller Mistillid. Det har anerkjendt den tilstedeværende Nødvendighed, hvorunder vi bestude os ligeoverfor hinanden, den Nødvendighed, der er tilstede for at opgive Meget af hvad der ikke blot er ønskeligt men berettiget, for dog omsider at kunne finde en rolig Havn for det samlede Fædreland. Den ærede Minister har udtrykt sig fuldkommen rigtigt, naar han har sagt, at mellem de Medlemmer, som i mange vigtige Sager staae skarpest imod Regjeringen, vil Regjeringen finde i denne Sag sin sikreste Støtte. Imellem